

Sygn. akt: I C 1026/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	stażysta Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2018 r. w G.

sprawy z powództwa **M. P.**

przeciwko **E. C. (1)**

o zachowek

I. zasądza od pozwanej E. C. (2) na rzecz powoda M. P. kwotę 15.994,37 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt cztery złote 37/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 listopada 2017r. do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. koszty procesu znosi wzajemnie pomiędzy stronami;

IV. nakazuje ściągnąć od stron na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Gdyni po 25 zł (dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygnatura akt: I C 1026/17

UZASADNIENIE

Powód M. P. wniósł pozew przeciwko E. C. (1) domagając się od pozwanej zapłaty kwoty 33.333,33 zł tytułem zachowku po A. P. (1) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 12 września 2013r. spadek po zmarłym A. P. (1) na mocy testamentu nabyła jego córka E. C. (1), powód jest jednym z trojga dzieci spadkodawcy, zaś w skład masy spadkowej wchodziło najprawdopodobniej mieszkanie, w którym zamieszkuje pozwana, o wartości 200.000 zł.

(pozew k. 2-3)

W odpowiedzi na pozew pozwana uznała powództwo w zakresie żądania zachowku po A. P. (1) co do kwoty 1.666,66 zł (z czego - jak wskazała - kwota 1.661,53 zł została już spłacona), zaś w pozostałym zakresie wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana zarzuciła powodowi, iż powództwo nie zostało w najmniejszym stopniu nawet uprawdopodobnione, a tym bardziej udowodnione. Powód bowiem nie wnosi o przeprowadzenie dowodu z

przesłuchania powoda czy z opinii biegłego sądowego na wypadek nieuznania wartości mieszkania. Stąd, powyższe – na mocy art. 207 § 6 kpc – winno mieć swoje odzwierciedlenie w pominięciu spóźnionych wniosków dowodowych. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła, że mieszkanie, o którym pisze powód, stanowiło początkowo współwłasność majątkową małżeńską zmarłych A. i I. P., zatem powód może domagać się zachowku tylko po A. P. (1). Przy przyjęciu wskazanej w pozwie wartości mieszkania, ewentualna wysokość zachowku wynosiłaby 16.666,66 zł. Ewentualne darowizny, jakie zostały wykonane na rzecz pozwanej, wynoszą jedynie 1/10 całego mieszkania, a zatem ewentualny zachówek po zmarłym dotyczy jedynie 1/20 wartości mieszkania i wynosi 1.666,66 zł. Powyższa kwota została przez pozwaną przelana na konto powoda w dniu 20 listopada 2013r. Pozwana zgłosiła również zarzut rozliczenia długów spadkowych w postaci kosztów wykonania nagrobka w kwocie 4.230 zł.

(odpowiedź na pozew k. 14-16)

Pismem z dnia 18 stycznia 2018r. powód ograniczył żądanie do kwoty 16.666,66 zł, zaś w pozostałym zakresie cofnął pozew.

Postanowieniem z dnia 6 września 2018r. Sąd umorzył postępowanie w części ponad kwotę 16.666,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 października 2017r. do dnia zapłaty.

(pismo procesowe powoda z dnia 18 stycznia 2018r. k. 35-36, postanowienie z dnia 6 września 2018r. k. 89)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawca A. P. (1) zmarł w dniu 21 stycznia 2013r. w S.. W chwili otwarcia spadku zmarły był wdowcem, pozostawił troje dzieci: K. K. (1), powoda M. P. i pozwaną E. C. (1).

(okoliczności bezsporne)

Postanowieniem z dnia 12 września 2013r. wydanym w sprawie o sygnaturze VII Ns 1767/13 Sąd Rejonowy w Gdyni stwierdził, że spadek po A. P. (1) na podstawie testamentu z dnia 13 lutego 2004r., otwartego i ogłoszonego w sprawie sygnaturze akt VII Ns 1868/13, nabyła w całości wprost E. C. (1). Przedmiotowe postanowienie uprawomocniło się w dniu 4 października 2013r.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 12 września 2013r. k. 5, testament notarialny z dnia 13 lutego 2004r. k. 6-7)

W dniu 20 listopada 2013r. pozwana wpłaciła na rachunek bankowy powoda kwotę 1.661,53 zł tytułem „spadek po A. P. (1)”.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o historię operacji na rachunku bankowym pozwanej k. 20)

Na mocy umowy darowizny zawartej w dniu 13 lutego 2004r. przed notariusz H. W. (rep. A 1294/2004) A. P. (1) i I. P. darowali ze swojego majątku wspólnego pozwanej E. C. (1) do jej majątku odrębnego udział wynoszący 1/10 części w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...) o wartości 10.000 zł.

(dowód: umowa darowizny z dnia 13 lutego 2004r. k. 22-24)

Na mocy umowy zniesienia współwłasności zawartej w dniu 22 kwietnia 2004r. przed zastępcą notariusza H. W. – asesorem notarialnym D. T. (rep. A 3641/2004) A. i I. P. oraz pozwana E. C. (1) dokonali zniesienia współwłasności ww. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego w ten sposób, że pozwana nabyła w całości powyższe prawo wraz z wkładem budowlanym i udziałem członkowskim, a nabycia dokonała do swojego majątku odrębnego. Zniesienia współwłasności dokonano nieodpłatnie, bez spłat i dopłat.

(dowód: umowa zniesienia współwłasności z dnia 22 kwietnia 2004r. k. 72-73)

Wartość rynkowa spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...) według stanu na dzień 21 stycznia 2013r. wynosiła 200.000 zł.

(okoliczność bezsporna)

Spadkodawca nie dokonywał żadnych darowizn na rzecz powoda.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o przesłuchanie powoda płyta CD k. 90, przesłuchanie pozwanej płyta CD k. 90)

W sierpniu 2016r. pozwana poniosła koszty wykonania nagrobka w kwocie 4.230 zł. A. P. (1) spoczywa we wspólnym grobie z żoną i synem.

(dowód: umowa na wykonanie usługi k. 21, przesłuchanie powoda płyta CD k. 90)

W skład majątku spadkowego po A. P. (1) wchodziły:

- środki pieniężne w kwocie 3.323,06 zł zgromadzone na lokacie w (...) S.A. (w dniu 19 listopada 2013r. wypłacone pozwanej);

- środki pieniężne w kwocie 2.474,41 zł zgromadzone na terminowej książeczce oszczędnościowej w (...) S.A. (w dniu 9 stycznia 2014r. wypłacone pozwanej);

- środki pieniężne w kwocie 511,51 zł zgromadzone na lokacie w Banku (...) S.A.;

- środki pieniężne w kwocie 1.036,41 zł zgromadzone na lokacie w Banku (...) S.A.

(dowód: pismo (...) S.A. z dnia 24 maja 2018r. k. 76, pismo Banku (...) S.A. z dnia 28 maja 2018r. k. 79)

Ponadto, dla spadkodawcy i pozwanej (...) S.A. prowadziło wspólny rachunek oszczędnościowy, na którym - w dniu śmierci A. P. (1) - znajdowały się środki pieniężne w kwocie 5.104,27 zł. Środki wpłacone przez spadkobiercę na ten rachunek, zostały wypłacone przez pozwaną przed jego śmiercią i zostały przeznaczone na pokrycie bieżących potrzeb spadkodawcy (wynagrodzenie pielęgniarce, kroplówki, cewki, opatrunki, materac przeciwoślizgowy, pampersy, koszty transportu do domu opieki w S.).

(dowód: pismo (...) S.A. z dnia 24 maja 2018r. k. 76, oświadczenie pozwanej płyta CD k. 107)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z przesłuchania stron.

Oceniając zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się podstaw do kwestionowania wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów przedłożonych przez strony. Podkreślić bowiem należy, iż dokumenty w postaci postanowienia w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku i aktów notarialnych mają charakter dokumentów urzędowych i w związku z tym korzystają one z domniemania autentyczności i zgodności z prawdą wyrażonych w nich oświadczeń, których w toku niniejszego postępowania żadna ze stron nie kwestionowała w trybie art. 252 kpc. W przypadku pozostałych przedłożonych przez strony dokumentów mających charakter dokumentów prywatnych tj. zaświadczeń banków o wysokości środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach spadkodawcy, umowy na wykonanie nagrobka czy historii operacji na rachunkach bankowych, żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów ani nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Sąd także nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Jeśli chodzi o zeznania stron, to Sąd dał im wiarę w takim zakresie, w jakim korelowały z pozostałymi dowodami zebranymi w niniejszej sprawie. Podkreślić należy, iż w zeznaniach powoda i pozwanej nie było rozbieżności co do kręgu spadkobierców po zmarłym ojcu A. P. (1), stanu mieszkania w chwili otwarcia spadku, czy też wartości tego mieszkania.

Podstawę prawną powództwa stanowi przepis art. 991 kc, zgodnie z którym zstępnym, małżonkowi oraz rodzicom spadkodawcy, którzy byliby powołani do spadku z ustawy, należą się, jeżeli uprawniony jest trwale niezdolny do pracy albo jeżeli zstępny uprawniony jest małoletni – dwie trzecie wartości udziału spadkowego, który by mu przypadął przy dziedziczeniu ustawowym, w innych zaś wypadkach – połowa wartości tego udziału (zachowek) (§ 1). Jeżeli uprawniony nie otrzymał należnego mu zachowku bądź w postaci uczynionej przez spadkodawcę darowizny, bądź w postaci powołania do spadku, bądź w postaci zapisu, przysługuje mu przeciwko spadkobiercy roszczenie o zapłatę sumy pieniężnej potrzebnej do pokrycia zachowku albo do jego uzupełnienia (§ 2).

Przechodząc do szczegółowych rozważań należy zauważyć, iż w niniejszej sprawie nie było sporu co do tego, że pozwana E. C. (1) jest spadkobiercą testamentowym A. P. (1). Okoliczność ta wynika również z przedłożonych dokumentów, w szczególności postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 12 września 2013r. w sprawie o sygnaturze VII Ns 1767/13 w sprawie stwierdzenia nabycia spadku po A. P. (1). Kluczowym dla rozstrzygnięcia kwestii wysokości zachowku jest ustalenie kręgu spadkobierców ustawowych, którzy byliby powołani do dziedziczenia gdyby spadkodawca nie sporządził testamentu. Zgodnie z treścią art. 931 § 1 kc w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Nie ulega wątpliwości, iż spadkodawca była wdowcem i miał troje dzieci, które pozostawały przy życiu w chwili otwarcia spadku. Nie ulega wątpliwości, że powód będący synem spadkodawcy także należy do kręgu spadkobierców ustawowych A. P. (1). Zważywszy na powyższe, w razie dziedziczenia ustawowego każdemu z trojga dzieci spadkodawcy przypadłby udział w wysokości 1/3 części spadku. Z uwagi na fakt, iż powód jest osobą dorosłą i zdolną do pracy, to przysługiwało jej roszczenie o zapłatę zachowku w wysokości 1/2 udziału spadkowego, jaki przypadłby jej w razie dziedziczenia ustawowego tj. w wysokości 1/6 części spadku ($1/3 \times 1/2$).

W dalszej kolejności należało ustalić substrat zachowku. Zgodnie z treścią art. 993 kc substrat zachowku obejmuje czystą wartość spadku powiększoną o wartość darowizn i zapisów windykacyjnych. Ustalenie wartości stanu czynnego spadku następuje poprzez zestawienie i wycenę wszystkich praw (aktywów) należących do spadku, następnie – od tak ustalonej wartości stanu czynnego spadku – odejmuje się wartość stanu biernego (pasywów) spadku. Na podstawie zaoferowanego materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że w skład majątku spadkowego po A. P. (1) wchodziły zgromadzone przez niego oszczędności, co wynika z zaświadczeń wystawionych przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. oraz Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. W dacie śmierci spadkodawcy na jego lokacie w (...) S.A. zgromadzone były środki pieniężne w kwocie 3.323,06 zł, a na terminowej książeczce oszczędnościowej prowadzonej przez ten bank środki pieniężne w kwocie 2.474,41 zł. Ponadto, spadkodawca miał środki pieniężne na dwóch lokatach w Banku (...) S.A. odpowiednio w kwotach: 511,51 zł i 1.036,41 zł. Łącznie zatem spadkodawca miał oszczędności w kwocie 7.345,39 zł. Sąd nie uwzględnił natomiast środków zgromadzonych na rachunku oszczędnościowym PLUS, który był wspólnym rachunkiem spadkodawcy i pozwanej. Jak wynika bowiem z oświadczenia pozwanej środki pieniężne zgromadzone na tym rachunku zostały wypłacone przez pozwaną przed śmiercią spadkodawcy i zostały przeznaczone na pokrycie bieżących potrzeb spadkodawcy (wynagrodzenie pielęgniarki, kroplówki, cewki, opatrunki, materac przeciwdroźny, pampersy, koszty transportu do domu opieki w S.). Strona powodowa nie kwestionowała powyższego oświadczenia.

Kwestią sporną pomiędzy stronami była kwestia darowizn, jakie należy doliczyć do ustalonego w powyższy sposób stanu czynnego spadku. Strona pozwana wywodziła bowiem, że jeszcze za życia spadkodawca i jego małżonka najpierw darowali ze swojego majątku wspólnego na rzecz pozwanej udział w wysokości 1/10 części w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...). Następnie w wyniku zniesienia współwłasności pozwana nabyła również udział w wysokości 9/10 części w tym prawie, który – jej zdaniem – nie

mógł wejść już do masy spadkowej po zmarłym i nie podlega zaliczeniu jako darowizna. W tym stanie rzeczy – w ocenie strony pozwanej – do spadku należy doliczyć jedynie darowiznę w postaci połowy udziału darowanego na mocy umowy z dnia 13 lutego 2004r. W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 993 kc przy obliczaniu zachowku dolicza się do spadku, stosownie do przepisów poniższych, darowizny oraz zapisy windykacyjne dokonane przez spadkodawcę. Zgodnie z treścią art. 995 § 1 kc wartość przedmiotu darowizny oblicza się według stanu z chwili jej dokonania, a według cen z chwili ustalania zachowku. Z treści aktu notarialnego z dnia 22 kwietnia 2004r. wynika, że A. i I. P. oraz pozwana dokonali zniesienia współwłasności ww. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego w ten sposób, że pozwana nabyła w całości powyższe prawo wraz z wkładem budowlanym i udziałem członkowskim, a nabycia dokonała do swojego majątku odrębnego. Zniesienia współwłasności dokonano nieodpłatnie, bez spłat i dopłat. Jak podnosi się natomiast w doktrynie pojęcie darowizny na gruncie przepisów o zachowku obejmuje nie tylko umowę z art. 888 kc, ale również takie nieodpłatne czynności spadkodawcy, które następują z majątku spadkodawcy, powodują zmniejszenie spadku i z punktu widzenia osób uprawnionych mogą prowadzić do takiego samego ich pokrzywdzenia, jak dokonanie darowizny. Jako darowizny należy traktować przysporzenia, które uzyskuje jeden ze współwłaścicieli w razie umownego zniesienia współwłasności, jeżeli wartość, którą otrzymuje w wyniku działu jest mniejsza niż jego udział (por. Konrad Osajda (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, Wyd. 20, 2018). W judykaturze wskazuje się, że przy wykładni art. 993 kc należy mieć na względzie, że o doliczeniu świadczenia do spadku (celem ustalenia substratu zachowku) decydujące znaczenie ma to, aby miało ono cechy i skutki darowizny. Należy zatem przyjąć, że każda celowa czynność prawna powodująca jednokierunkowe przesunięcie majątkowe, skutkujące wzbogaceniem majątkowym jednej strony kosztem drugiej, będzie nosiła cechy darowizny (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 grudnia 2013r., I ACa 982/13, L.). W uzasadnieniu ww. orzeczenia Sąd Apelacyjny zaznaczył, że stanowiska, że w istocie przeniesienie na zobowiązanego do zachowku prawa własności nieruchomości było dokonane w formie darowizny i wartość tych nieruchomości, które przypadły pozwanej wchodzi w skład majątku spadkowego, w żaden sposób nie wyklucza okoliczność, że tak samo zniesienie wspólności ustawowej, jak i dokonanie w jego następstwie podziału majątku wspólnego w sposób, w jaki dokonali tego spadkodawca wraz z zobowiązanym do zachowku jako czynności prawne są dopuszczalne. Fakt, że takie czynności są prawnie dozwolone, pozbawiony jest znaczenia dla ustalenia, że w istocie mamy do czynienia z umową darowizny. Na poparcie powyższego stanowiska należy przywołać wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2009r., III CSK 307/08, w którym SN wskazał, że umowa obligacyjna obejmująca zniesienie między współwłaścicielami współwłasności nieruchomości w wyniku nieodpłatnego przeniesienia na jednego z nich udziałów we współwłasności na drugiego dotychczasowego współwłaściciela może być kwalifikowana jako umowa darowizny. W orzecznictwie sądów powszechnych również wyrażano pogląd, że także umowa zawarta między współwłaścicielami nieruchomości w wyniku nieodpłatnego przeniesienia przez jednego z nich udziałów we współwłasności na drugiego dotychczasowego współwłaściciela bez spłat może być kwalifikowana jako umowa darowizny (por. wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 26 kwietnia 2017r., I C 20/14, L.). Stosownie do powyższych rozważań i zważywszy na okoliczności zawarcia umowy zniesienia współwłasności nieruchomości, w tym fakt, że zniesienie zostało dokonane pomiędzy najbliższymi krewnymi nieodpłatnie, bez żadnych spłat i dopłat, Sąd doszedł do przekonania, że obliczając należny powodowi zachówek należy uwzględnić także przysporzenie w postaci nabycia udziału w wysokości 9/10 części. Wartość rynkowa ww. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu w dacie otwarcia spadku nie była pomiędzy stronami sporna. Pozwana przyznała bowiem, że wartość ww. prawa wynosiła 200.000 zł. Należało mieć jednak na uwadze, że przedmiotowe spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu wchodziło w skład majątku wspólnego spadkodawcy oraz jego małżonki I. P.. W świetle art. 43 § 1 kro należało mieć na względzie, że jeżeli darowizny udzielili małżonkowie z majątku wspólnego, do zachowku doliczyć należy jedynie wartość połowy darowizny. Zatem ustalając substrat zachowku po A. P. (2) należało uwzględnić jedynie połowę wartości przedmiotu darowizny tj. kwotę 100.000 zł.

W dalszej kolejności, od ustalonej wartości stanu czynnego spadku należało odjąć wartość stanu biernego (pasywów) spadku, w tym długów spadkowych. W przedmiotowej sprawie strona pozwana wykazała jedynie istnienie długu spadkowego w postaci kosztów wykonania nagrobka dla zmarłego spadkodawcy. Na tę okoliczność przedstawiła umowę z dnia 1 sierpnia 2016r., z której wynika, że koszt postawienia nagrobka wyniósł 4.230 zł. Sąd uwzględnił 1/3 część tego długu tj. kwotę 1.410 zł. Podkreślić bowiem należy, iż nagrobek został wystawiony nie tylko A. P. (1), ale

również jego zmarłej żonie i synowi K.. Skoro, w grobie spoczywają trzy osoby, to do długów spadkowych po A. P. (1) powinna zostać zaliczona tylko 1/3 część wydatków poniesionych na wzniesienie nagrobka.

W konsekwencji Sąd ustalił wartość substratu zachowku na kwotę 105.935,39 zł. Jak wskazano powyżej w przypadku dziedziczenia ustawowego po A. P. (1) udział spadkowy powoda wyniósłby 1/3, zaś należny jej zachówek połowę tegoż udziału. W tych okolicznościach powodowi należy się po ojcu zachówek w wysokości 17.655,90 zł (105.935,39 zł x 1/3 x 1/2). Sąd miał jednak na uwadze, że w dniu 20 listopada 2013r. pozwana uiściła już na rzecz powoda kwotę 1.661,53 zł, wskazując w tytule przelewu „spadek po A. P. (1)”. Powód co prawda wywodził, iż powyższa kwota została przez pozwaną uiszczona tytułem rozliczenia kosztów pogrzebu, niemniej jego twierdzenia pozostały w tym zakresie gołosłowne, wobec jednoznacznego opisu tytułu przelewu. Kierując się zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logicznego rozumowania należy stwierdzić, że gdyby powyższa kwota stanowiła rzeczywiście zwrot kosztów pogrzebu, to pozwana w tytule przelewu użyłaby innych określeń typu „za pogrzeb”, „zwrot kosztów pogrzebu” itp. Natomiast określenie „spadek po A. P. (1)” odnosi się jednoznacznie do rozliczeń roszczeń związanych ze spadkiem. Niezależnie od powyższego, należy zwrócić uwagę, że w przypadku podzielenia stanowiska powoda, wydatek ten stanowiłby poniesiony przez pozwaną dług spadkowy, który dodatkowo obniżałby wartość stanu czynnego spadku. W związku z powyższym Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 15.994,37 zł. Od powyższej kwoty Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 24 listopada 2017r. do dnia zapłaty. Zważyć bowiem należy, iż powód nie wykazał, że przed wniesieniem pozwu wzywał pozwaną do zapłaty zachowku. W tym stanie rzeczy pierwsze wezwanie do zapłaty stanowił pozew złożony w niniejszej sprawie. Pozew został pozwanej doręczony w dniu 23 listopada 2017r. (vide: zpo k. 13). Zgodnie z treścią art. 455 kc roszczenie stało się zatem wymagalne z dniem następnym.

W związku z powyższym, na mocy art. 991 kc w zw. art. 455 kc a contrario, powództwo podlegało oddaleniu w zakresie przekraczającym kwotę 15.994,37 zł, a także co do odsetek od dnia wniesienia pozwu do dnia 23 listopada 2017r.

Z uwagi na fakt, że strony wygrały niniejszy spór w podobnym stosunku, na mocy art. 100 kpc Sąd zniósł wzajemnie koszty procesu pomiędzy nimi. Ustalając stosunek w jakim strony wygrały/przegrały niniejsze postępowanie, Sąd miał na uwadze, że powód uległ także w zakresie, w jakim częściowo cofnął pozew.

Na mocy w zw. z art. 5 ust. 3, art. 8 ust.1 i art. 83 i 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U.2010.90.594 z późn. zm.) Sąd nakazał ściągnąć od stron na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni kwoty po 25 zł tytułem zwrotu kosztów wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.